

# РЕШЕНИЕ

№ 716

гр. София, 10.02.2014 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав**, в публично заседание на 22.01.2014 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **12033** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба, вх. № 32558/11.12.2013г. на съда и вх. № УП 6049/04.12.2013г. на Д. от А. Ф. Д., гражданин на К. д'И. против Решение № 2494/19.11.2013г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 75, ал.1, т.2 във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал.1, т.4 във връзка с чл.9 от ЗУБ на жалбоподателя е отказано предоставянето на бежански и хуманитарен статут.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен в нарушение на материалния закон, на административно-производствените правила и необоснованост. Конкретните доводи се свеждат до твърдения, че административният орган е игнорирал факта, че причините на търсещия закрила да напусне К. д'И. са свързани със страха му от преследване в страната по произход. Счита, че разминаването в посочените от него факти от бежанската му история се дължи на нежеланието на ответника да изясни съществуващите непълноти, на основание чл. 75, ал.2 от ЗУБ.

Твърди и нарушения на чл. 35 от АПК в хода на административното производство, които са обосנוвали неправилен извод за липса на предпоставките за предоставяне на хуманитарна закрила. В представени писмени бележки направените оплаквания се доразвиват, като се поддържа, че срещу оспорвания е налице преследване и заплахи срещу живота и личността му от официалните власти поради политическата му принадлежност като член на партията Народен фронт на К. д'И. и подкрепата, която е

оказал на сваления от власт Л. Г. в предизборната кампания за президенстски избори през 2010г. Искането до съда е за отмяна на решението с произтичащите то това последици.

Оспорващият, редовно призован се явява лично и с помощта на преводач взема участие в производството.

Ответната страна – председателят на Държавна агенция за бежанците при МС, не заявява становище оспорването.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд, С. - град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата от 04.12.2013г. е процесуално допустима като подадена от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт и в преклузивния 14 – дневен срок по чл. 87 от ЗУБ, считано от връчването му на 03.12.2013г.

При разглеждането ѝ по същество и след проверка законосъобразността на обжалваното решение съгласно чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК, съдът намира следното:

Административното производство по ЗУБ е било образувано по молба с рег. №789 от 27.03.2013 г.на РПЦ-С. за предоставяне на закрила в Република Б., подадена от жалбоподателя А. Ф. Д., [дата на раждане] в [населено място], К. д'И., гражданин на К. д'И., народност: ани, вероизповедание: католик,женен.

В изпълнение на законовите изисквания по ЗУБ с чужденеца са проведени интервюта на 04.04.2013 г., 20.08.2013г.и на 07.11.2013г. Пред интервюиращият орган и в присъствието на преводач от френски език, който е разбираем за жалбоподателя, последният е заявил, че е напуснал К. д'И., на 02.09.2012г., легално за Т., с документ за самоличност на името на Т. А.,негов познат ,който му предоставил паспорта си срещу сумата 100 000 франка. Престоят му в И. е продължил три месеца, след което се е придвижил с такси до О. и със съдействието на трафикант, заедно още двама души е преминал границата между Т. и Б.,като е претърпял злоупотреба и си е счупил крака. Заявил е, че е напуснал страната си по произход, защото е членувал в партията Народен фронт на К. д'И., и като такъв е бил в изборителното бюро и се е занимавал с предизборната кампания на кандидата за президент Л. Г. през 2010г. След загуба на изборите, поддръжниците на Н. фронт били подложени на преследване от официалните власти Жалбоподателят също бил арестуван и задържан 10 дни от военните, като платил подкуп за освобождаването си.В продължение на една година след тези събития, живял в [населено място] кро в къщата на свой познат. Съпругата и детето му и към настоящият момент живеят в К. д'И.. Твърдял е, че се страхува да се върне в страната си по произход.Споделил е и че между него и чичовците му, които са мюсюлмани, съществува напрежение,тъй като те искат той да промени религията си. Не поддържа, че е подложен на преследване, заради изповядваната религия като католик.

Въз основа на фактите от изложената от жалбоподателя бежанска история, причините, поради които същия е напуснал страната си по произход, както и приложената справка с вх. № 01-5445/19.07.2013 г. на Дирекция " Европейски въпроси,международна дейност и Европейски бежански фонд" към Д. при МС, е изготвено становище от старши експерт" в РПЦ – С., с рег. № УП6049/07.11.2013 г. за А. Ф. Д. . Предложено е

на кандидата да бъде отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, тъй като не са налице материалноправните предпоставки по ЗУБ.

На основание чл. 58, ал. 7 от ЗУБ е изискано и е получено становище рег. № Т-2942/24.04.2013 г. от държавен агент при Д. до председателя на Д., съгласно което Д. не възразява да бъде предоставена закрила на А. Ф. Д..

С оспореното в настоящото производство решение № 2494/19.11.2013 г. на председателя на Д. е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на А. Ф. Д., на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. В решението са изложени мотиви, че заявените от молителя факти и обстоятелства в хода на административното производство, не сочат причина за напускане на държавата по произход, която да представлява предпоставка за предоставяне на статут на бежанец. Не се твърди информация, която да обоснове извод за риск от преследване или тежки посегателства спрямо чужденеца. Направен е извод, че не са налице материалноправните предпоставки за предоставяне на статут на бежанец на чужденеца, тъй като не се установяват данни за наличието на основателен страх от преследване поради раса, религия, националност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, нито за конкретна и реална опасност от тежки посегателства като смъртна заплаха, екзекуция, наказание или изтезание на кандидата. Прието е, че твърдяното задържане от властите през 2010 година, не е основание за предоставяне на закрила, тъй като чужденеца е бил освободен срещу подкуп и след това цяла година е живял необезпокояван в родината си. Направен е извод, че не могат да обосноват необходимостта от предоставяне на бежански статут и заявените от А. Д. в последното интервю на 07.11.2013г. проблеми от религиозен характер, предвид че се касае за отношения между роднини, от които както той сам е заявил, не са настъпили неблагоприятни последици за кандидата. Изложени са аргументи за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут, като е прието, че А. Ф. Д. не е бил принуден да напусне К. д'И., поради тежко посегателство като изтезание, нечовешко или унизително отношение, или наказание. Изложени са доводи за липса на данни за безогледно насилие и въоръжен конфликт в К. д'И. . Председателят на Д. е изложил данни за ситуацията в К. д'И. , като се е позовал на актуална справка вх. № 01-5445/19.07.04.2013 г. Приел е и че по отношение на чужденеца не са налице предпоставките на чл. 8, ал. 9 ЗУБ и чл. 9, ал. 6 ЗУБ.

Решението е правилно.

Административният орган е обосновал извода за липса на основанията за предоставяне на закрила в Република Б. за жалбоподателя, въз основа на правилно установената фактическа обстановка и доказателствата по административната преписка. С оглед липсата на каквито и да било доказателства в подкрепа на твърденията му за наличие на условията за предоставяне на бежански или хуманитарен статут, от административния орган обосновано е прието, че такива в случая не са налице. Действително от приложените в преписката данни не се установява наличие на никоя от причините по чл. 8 ЗУБ, за да е налице основателен страх от преследване или на тези посочени в чл. 9 от същия закон, поради които лицето да е принудено да остане извън страната си на произход, поради заплаха за живота, сигурността или свободата или опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. Поради това обоснован е направеният извод, че не са налице материалноправните предпоставки по чл. 8 - 9 ЗУБ и правилно е постановен отказ на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 - 4 ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ статут на бежанец се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост. В настоящия случай, видно от заявеното от жалбоподателя по време на проведените интервюта, обосновано и законосъобразно, в съответствие с доказателствата по делото председателят на Д. е приел, че жалбоподателя не е бежанец по смисъла на Ж. конвенция от 1951 г. и Протокола за статута на бежанците от 1967 г., тъй като за него не съществува опасност от преследване поради расата му, религията, националността или принадлежността към политическа партия.

Също така не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно чл. 9 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си на произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице, поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. На фона на така очертаната правна регламентация и приетото по-горе по повод изнесената бежанска история, съдът намира, че по отношение на жалбоподателя не са налице предпоставките на закона за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т.1-3 от ЗУБ. В оспореното решение административният орган е спазил императивното изискване на чл. 75, ал. 2 ЗУБ, като е обсъдил всички наведени от кандидата за закрила факти и обстоятелства от личната му история заедно с въпроса относно сигурността на страната му по произход, съгласно информацията, почерпена от приложената по преписката актуална справка, вх. № 01-5445/19.07.2013г. Не се установи по отношение на чужденеца да са налице тежки лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице, поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Предвид това, съдът намира изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя, на основание чл. 9, ал. 1, т.т.1-3 ЗУБ за правилен и законосъобразен. Лицето не е било принудено да напусне К. д'И. поради това, че там е било изложено на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция. Не се твърдят и установяват тежки посегателства спрямо личността му, както и изтезание или нечовешко или унизително отношение или наказание, не се установяват тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Даденото с Решение от 17.02.2009 г. по дело С-465/07 С. /понастоящем - Съд на Европейския съюз/ тълкуване на член 15, б. "в" от Директива 2004/83, във връзка с член 2, б. "д" от същата не обосновава наличие на основания за предоставяне на хуманитарен статут. Според решението на Общностния съд текстът на чл. 15, б. "в" трябва да се тълкува в смисъл, че, дори да не представя конкретни доказателства или представените да не са достатъчно убедителни, "съществуването на заплахи може по изключение да се счита за установено, но само когато "степената на

характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидирана закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи". Спрямо жалбоподателя не е налице заплаха поради ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход. От съществено значение е дали понастоящем ситуацията в тази страна се определя като ситуация на вътрешен въоръжен конфликт, за каквато се отнася задължителното тълкуване на нормата на чл. 15 от Директива 2004/38 ЕО. В тази връзка ситуацията следва да се отчита такава, каквато е към момента на решаване на спора. Сигурността на държавата по произход е динамично понятие и непрекъснато се променя, като доказателствата за действителното положение, от което да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални. По данни от достъпни на съда в Интернет - в годишният доклад на международната неправителствена организация "Ф. хаус" за 2013г., публикуван на страницата на М..bg.на 24.01.2014г., се отбелязва, че е отчетено подобрение на гражданските свободи в М., К. Д'И., С., М., Р., Т. и З., Х., К., Н. и П.. Представените в хода на съдебното производство от жалбоподателя доказателства Справка за общото положение с човешките права и политическите свободи в К. д'И., изготвена от „Център за правна помощ –глас в Б. и документ в превод на български език- Пълномощно на А. Ф. Д. да представлява кандидата Л. Г. и защитава неговите интереси в изборно бюро 01, място на избора - Модерен Лицей Й. А., [община] в президенстките избори 2010г., не могат да променят изводите на съда относно липсата на законови предпоставки за предоставяне на статут. Липсват данни спрямо жалбоподателя да са налице сериозни и потвърдени основания, от които да се направи извод, че присъствието му в държавата по произход би го изправило пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставянето на хуманитарен статут .

Предвид изложеното, законосъобразен се явява извода на председателя на Д. при МС, че не се установяват предпоставките по чл. 9 ЗУБ, тъй като не са налице пречките по чл. 4, ал. 3 ЗУБ за връщане на чужденеца в държавата му на произход. По отношение на лицето не са налице и предпоставките на чл. 8, ал. 9 ЗУБ и чл. 9, ал. 6 ЗУБ.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 АПК), на основанията посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 75, ал.1 ЗУБ - председателят на Д., който е овластеният от закона орган да вземе решение за отказ да бъде предоставен статут по чл. 75, ал. 1, т.2 и т. 4 ЗУБ. При издаването му е спазена предвидената в закона писмена форма и административнопроизводствени правила.

Поради изложеното, оспорването е неоснователно. Не са налице отменителни основания по чл. 146 АПК за незаконосъобразност на оспорения административен акт. По тези причини жалбата на А. Ф. Д., ЛНЧ7000080663, гражданин на К. д'И., против Решение № 2494/19.11.2013г. на председателя на Държавната агенция за бежанците, с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран така и на осн. чл. 90 ЗУБ, във вр. с чл. 172, ал. 2, предл.четвърто АПК,

Административен съд София - град, Първо отделение, 20 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Ф. Д., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на К. д'И., против Решение № 2494/19.11.2013г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС на Република Б.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщаването на страните.

Препис да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: